

ת"פ 34223/09/14 - מע"מ רמלה נגד קלוי קלוי בע"מ, יואל כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34223-09-14 מע"מ רמלה נ' קלוי קלוי בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט עידו דרואן
מאשימה	מע"מ רמלה
נגד	
נאשמים	1. קלוי קלוי בע"מ 2. יואל כהן

החלטה בעניין הנאשם 2

החלטה בעניין בקשת הנאשם לביטול הרשעתו בדיון.

ביום 29.12.16, בו אמורים היו הצדדים להביא ראיותיהם, הודו הנאשמים בכתב האישום שהוגש בספטמבר 2014, והורשעו בשבע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975.

מעשי הנאשמים:

1. הנאשמת היתה חברה פרטית שעסקה בייצור ירקות קלויים וקלופים לשוק התעשייתי, ונרשמה כ"עוסק מורשה". הנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת בעת הרלוונטית, שנת המס 2013-2014.

2. הנאשמים הפרו חובותיהם להגיש דו"חות תקופתיים במועד ולשלם את המס הנובע מהם, באופן הבא:

א. ארבעה דו"חות, לחודשים מארס עד יוני 2014, לא הוגשו כלל ולא שולם המס בסך כולל של 417,073 ₪;

ב. דו"ח נוסף, לחודש דצמבר 2013, אמור היה להיות מוגש ב-15.1.14 אך הוגש באיחור של 71 יום ב-27.3.14;

ג. שני דו"חות הוגשו באיחור ומבלי שצורף להם תשלום מלא של המס, כך שהערך הכולל של מחדל המס הוא 136,367 ₪ - דו"ח לינואר 2014 הוגש באיחור של 38 יום, כשמסך מס נדרש של 128,275 ₪ שולם סך של 114,398 ₪ (יתרת חוב 13,878 ₪); דו"ח לפברואר 2014 הוגש באיחור של 9 ימים, כשלא שולם כלל סך המס 122,486 ₪;

עמוד 1

טענות הצדדים:

1. הנאשם מבקש לבטל את הרשעתו, שכן ברצונו לעסוק בעריכת-דין. הנאשם סיים לימודי משפטים, ובהיותו כיום פושט רגל ונעדר אפשרויות עסקיות ויזמיות, זה הנתיב שנותר לו בו יוכל לבטא את יכולותיו ונסיונו, לפתוח בקריירה חדשה, לפרנס את משפחתו, ואף לתרום לקופה אותה נאלצים נושיו לחלוק.
2. המאשימה סבורה כי טיב המעשים בגינם הורשע הנאשם אינו מאפשר לבטל את הרשעתו, כשגם נסיבותיו אינן מצדיקות זאת.

דין ומסקנות:

1. בקשת הנאשם אינה עומדת בתנאי ההלכה הידועה והמבוססת, שנקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997).
2. עבירות מס, ובפרט העבירות מהסוג שביצע הנאשם, מבוצעות ברוב המקרים על-ידי אנשים 'נורמטיביים'. עקרונות הבסיס של החוק הפלילי, התובעים הרשעה וענישה כעניין של גמול והרתעה, אינם מניחים לעברייני מס ליהנות מההקלות החריגות של הימנעות מהרשעה או ביטולה - אחרת, היה החריג הופך לכלל, וכוחן המרתיע והאוכף של הסנקציות הפליליות בגין עבירות מס היה מושם לאין (והשוו לאמור בסעיף 22 לע"פ 2555/13 **נחמיאס נ' מ.י.** (2014)).
3. חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, מותיר שיקול דעת בידי הלשכה, האם למנוע את חברותו בלשכה של מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון. כך, לא ניתן לומר שהרשעתו של הנאשם בעבירת מס מסוג עוון, תחסום מניה וביה את יכולתו להיות עורך-דין (קל וחומר, את יכולתו להתמחות). די בכך כדי לדחות את בקשת הנאשם (והשוו עניינים דומים ברע"פ 6449/15 **חלואני נ' מ.י.** (2015) ובע"פ (תא) 7708/09 **מ.י. נ סיסו** (2009)).
4. מעבר לצורך, אציין שהנאשם פושט-רגל, ובכך יש מכשול ברור ומוצק יותר מפני קבלתו כחבר בלשכת עורכי הדין (סעיף 98ז(א)(4) לחוק הנ"ל).
5. לנוכח האמור לעיל, נדחית בקשת הנאשם והרשעתו תעמוד על-כנה.

עותקי ההחלטה יועברו לצדדים.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.